

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 1976/2017/THH om EU-Domstolens afslag på anmodning om aktindsigt i et administrativt dokument

Afgørelse

Sag 1976/2017/THH - Indledt den 19/12/2017 - Afgørelse af 06/03/2018 - Den vedrørte institution Den Europæiske Unions Domstol (Ingen fejl eller forsømmelser fundet) |

Sagen vedrørte EU-Domstolens afslag på at give aktindsigt i et administrativt dokument i Domstolens besiddelse. Domstolen afviste oprindeligt at bekræfte, om det pågældende dokument fandtes. Domstolen anførte ligeledes, at dokumenter af den type, som klageren anmodede om, indeholdt personoplysninger og ikke kunne fremlægges uden at krænke de pågældende personers ret til beskyttelse af personoplysninger.

Ombudsmanden fandt, at Domstolens argumenter var rimelige, og dens afslag berettiget.

Ombudsmanden afsluttede derfor undersøgelsen og konkluderede, at der ikke forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Baggrunden for klagen

1. Den 6. marts 2017 indgav klageren, en journalist, der skriver for en luxembourgsk avis, en anmodning til Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") om aktindsigt i en "missionsordre" fra en tidligere dommer, som ifølge klageren af Domstolen havde fået til opgave at foretage en undersøgelse af og udarbejde en rapport om specifikke nuværende og tidligere personaleforvaltningsspørgsmål ved Domstolen. I sin begæring om aktindsigt identificerede journalisten ved navn den tidligere dommer. Hun identificerede også ved navn den person, der var ansvarlig for den specifikke afdeling af Domstolen, hvor den pågældende undersøgelse havde fundet eller fandt sted (ombudsmanden vil henvise til denne anden person som "person A"). Journalisten gav også Ombudsmanden en kopi af en artikel, hun allerede havde

offentliggjort, hvori hun identificerede den tidligere dommer og anførte, at den tidligere dommer var i færd med at foretage en undersøgelse af personaleforvaltningsspørgsmål. Selv om artiklen ikke identificerede person A ved navn, nævnte den den stilling, som person A havde ved domstolen.

2. Den 22. marts 2017 afslog Retten at udlevere dokumentet uden at bekræfte, om det ønskede dokument faktisk eksisterede.

3. Den 4. april 2017 indgav klageren en anmodning om fornyet undersøgelse (en såkaldt "genfremsat begæring").

4. Den 4. maj 2017 afslog Retten anmodningen om fornyet prøvelse. I sit svar til klageren afviste Retten udtrykkeligt at bekræfte eksistensen af et sådant dokument.

5. Klageren var utilfreds med dette svar og henvendte sig til Ombudsmanden den 8. november 2017.

Undersøgelsen

6. Ombudsmanden indledte en undersøgelse af følgende aspekter af klagen:

1) Rettens afslag på at give aktindsigt i det ønskede dokument.

2) Rettens afslag på at bekræfte eksistensen af det ønskede dokument.

7. I løbet af undersøgelsen modtog Ombudsmanden Revisionsrettens svar på klagen, som blev videresendt til klageren. Klageren fremsatte ingen bemærkninger til dette svar.

Manglende aktindsigt i et administrativt dokument og manglende bekræftelse af eksistensen af det ønskede dokument

Argumenter fremført for Ombudsmanden

8. Klageren mente, at Rettens afvisning af at bekræfte dokumentets eksistens var overdreven. Med hensyn til beskyttelsen af personoplysninger satte hun spørgsmålstejn ved, hvis privatliv og integritet Domstolen har til formål at beskytte.

9. I sit svar til Ombudsmanden insisterede Retten på, at offentliggørelse af et sådant dokument samt enhver angivelse af, at det specifikke dokument eksisterede, ville svare til videregivelse af personoplysninger. Domstolen hævdede også, at klageren ikke havde fremført nogen begrundelse eller noget argument, der viste, at det var nødvendigt at overføre

personoplysningerne til hende.

Ombudsmandens vurdering

10. Ombudsmanden bemærker, at beskyttelsen af privatlivets fred og en persons integritet, navnlig med hensyn til beskyttelse af personoplysninger, i henhold til de gældende regler om aktindsigt udgør en begrundelse for at afslå at give aktindsigt i et dokument [1].

11. "Personoplysninger" omfatter **alle oplysninger**, der vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person. En identificerbar person er en person, der direkte eller indirekte kan identificeres ud fra oplysningerne [2].

12. Oplysninger, der bekræfter, at en identificeret eller identificerbar person er en person, der er genstand for en forespørgsel, er tydeligvis "personoplysninger" om den pågældende person.

13. Domstolen har gjort gældende, at selv en bekræftelse af **eksistensen** af det ønskede dokument ville udgøre en videregivelse af personoplysninger. Ombudsmanden er enig. I den foreliggende sag anførte klageren i forbindelse med sin begæring om aktindsigt, at den tjenesterejseordre, som hun begærer aktindsigt i, vedrører en undersøgelse foretaget af en navngiven tidligere dommer af personaleforvaltningsspørgsmålene i en afdeling af domstolen, der ledes af en anden navngiven person, person A. Hvis domstolen således under disse meget specifikke omstændigheder bekræftede eksistensen af det pågældende dokument, ville den implicit bekræfte over for klageren, at der forelå en undersøgelse, der involverede person A. Denne implicitte bekræftelse af en undersøgelse, der involverede person A, ville udgøre en videregivelse til klageren af personoplysninger om person A [3].

14. Hvis selv bekræftelsen af eksistensen af det ønskede dokument udgør en videregivelse af personoplysninger vedrørende person A, er det ikke nødvendigt at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt en delvis videregivelse af det ønskede dokument er mulig.

15. EU's regler om beskyttelse af personoplysninger er strenge. De er dog ikke absolutte. De giver mulighed for videregivelse af personoplysninger, hvis visse kriterier er opfyldt. For det første skal den person, der anmoder om indsigt, godtgøre, at videregivelsen af personoplysningerne til vedkommende er nødvendig [4]. Hvis ansøgeren godtgør, at det er nødvendigt, skal institutionen derefter undersøge, om videregivelsen kan skade de registreredes legitime interesser [5]. I betragtning af den type dokument, der er tale om i den foreliggende sag, har en person, der angiveligt er genstand for en undersøgelse, velsagtens en legitim interesse i at beskytte sit omdømme i det mindste i den periode, hvor en undersøgelse er i gang, og måske efterfølgende.

16. Klageren har ikke udtrykkeligt anført nogen begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt for hende at have de pågældende personoplysninger i denne sag. Domstolen var derfor ikke i stand til og var ikke forpligtet til at vurdere nødvendigheden af at videregive personoplysningerne til klageren. Domstolen behøvede derfor ikke at tage yderligere skridt til at

tage hensyn til de legitime interesser hos en person, der kan blive berørt af videregivelsen.

17. Under disse omstændigheder var det med rette, at Domstolen afslog at bekræfte dokumentets eksistens med henblik på at beskytte en identificeret eller identificerbar fysisk persons personoplysninger og privatliv.

18. På baggrund af denne analyse af sagen var det ikke nødvendigt for Ombudsmanden ved denne lejlighed at gennemgå Rettens sagsakter eller bekræfte, om det ønskede dokument eksisterede eller ikke eksisterede.

Konklusion

Ombudsmanden afslutter denne sag med følgende konklusion:

Der var ikke tale om fejl eller forsømmelser fra Den Europæiske Unions Domstols side.

Klageren og Domstolen vil blive underrettet om denne afgørelse.

Emily O'Reilly (flertydig)

Den Europæiske Ombudsmand

Strasbourg, den 6. marts 2018

[1] Jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i Domstolens afgørelse af 11.10.2016.

[2] Jf. artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som findes på:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=EFT:L:2001:008:0001:0022:da:PDF>
[Link].

[3] At hverken bekræfte eller benægte eksistensen af et dokument er et accepteret svar på anmodninger om aktindsigt i dokumenter i jurisdiktioner rundt om i verden. Det anvendes ofte i forbindelse med den nationale sikkerhed eller i tilfælde af privatlivets fred for at beskytte en persons omdømme. Jf. f.eks. Section 40(5) i Det Forenede Kongeriges Freedom of Information Act 2000.

[4] Jf. i denne retning dom *Dennekamp mod Parlamentet*, T-82/09, EU:T:2011:688, præmis 34.

[5] Jf. i denne retning dom *Dennekamp mod Parlamentet*, EU:T:2011:688, præmis 30.